

Papa, ik mis je zo....

**Papa, ik mis
je zo....**

Angel Smith

Papa, ik mis je zo....

Copyright © 2015 Angel Smith

Auteur Angel Smith

Druk: Brave New Books

Omslagontwerp: Angel Smith

Vormgeving binnenwerk: Angel Smith

Biografie

ISBN 9789402133370

NUR 402

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

If tomorrow starts without me

When tomorrow starts without me
And I'm not here to see
If the sun should rise and find your eyes
All filled with tears for me I wish you wouldn't cry
The way you did today
While thinking of the many things
We did not get to say

I know how much you love me
As much as I love you
Each time that you think of me
I know you will miss me too

When tomorrow starts without me
Please try to understand
That an angel came and called my name
And took me by the hand

The angel said my place was ready
In heaven far above
And that I would have to leave behind
All those I dearly Love

But When I walked through heaven's gates
I felt so much at home
When GOD looked down and smiled at me
From his golden throne
He said this is eternity
And all I promised you

*Today for life on earth is done
But here it starts a new
I promise no tomorrow
For today will always last
And since each day's the exact same way
There is no longing for the past
So when tomorrow starts without me
Do not think we're apart
For every time you think of me
Remember I'm right here in your heart*

Author: David Romano

Zondag 16 november 2014

“Kom op jongens, naar binnen. Jas ophangen en schoenen uit! Naar boven, tanden poetsen en dan pyjama aan en in bed gaan liggen. Mama komt er zo aan om jullie welterusten te wensen!”

Het was zondagavond en zoals elke week kwamen wij met onze 4 jongens, Dani van 10, Dusty van 9, Davey van 7 en Mikey van 4, net terug uit Baarn. Waar de oudste 3 inmiddels al jaren elk weekend van vrijdag tot zondagavond bij mijn vader hun opa logeerde.

Ik was 10 jaar daarvoor moeder geworden van mijn oudste zoon Dani, en woonde zijn eerste jaar bij mijn ouders in huis met Dani. Toen Dani 14 maanden oud was, beviel ik van Dusty en kreeg mijn eigen huisje. Toch bleef ik elk weekend bij mijn ouders slapen en ook Dani sliep doordeweeks vaak nog bij opa en oma. 2 jaar later kwam Davey ter wereld en inmiddels woonde ik in Almere. Dani en Dusty sliepen elk weekend nog steeds bij opa en oma, en opa en Dani hadden dan ook een band die niet te breken was. Toen Davey 6 maanden oud was leerde ik mijn huidige partner Michel kennen waar ik nu nog mee samen woon. Samen kregen wij Mikey en is ons gezin compleet.

Mijn ouders woonde samen met mijn jongere broertje in huis met de ouders van mijn vader, mijn opa en oma dus. Toen Michel en ik net een jaar samen waren overleed mijn opa na een kort ziektebed, en vlak na het overlijden besloot mijn moeder om te gaan scheiden van mijn vader. Mijn vader bleef alleen achter met mijn broertje en zijn moeder. De

jongens bleven elk weekend en vrije dag daar slapen, het was een aangename afleiding voor mijn vader en mijn oma. En de kinderen genoten ervan om bij opa te logeren. Een jaar na de scheiding ging ook mijn broertje samen wonen en werd mijn oma ziek. Na 2 jaar vechten overleed ook zij. Binnen 4 jaar was kwam mijn vader van een vol huis in een leeg huis terecht. Iets waar hij het erg moeilijk mee had, hij voelde zich vaak eenzaam. Om deze reden brachten wij zijn kleinkinderen dus nog vaker langs. Hij had weer aanspraak en er was leven in zijn huis. Mijn vader leefde dan ook echt voor zijn kleinkinderen. Wanneer je de woning binnen kwam, waande je je in een speelpaleis. Overal op de muren hingen tekeningen van de kinderen, bouwwerken van lego stonden op de vensterbanken en de tafels. Elk bouwwerk wat gemaakt werd bleef op zijn plek staan tot de jongens weer terug kwamen en ermee verder konden. Mijn vader leefde echt voor zijn kleinkinderen. Mijn jongens telde de dagen af na het weekend of naar een vrije studiedag en mijn vader deed hetzelfde eigenlijk.

Wanneer de jongens thuis waren, was er volop whatsapp contact tussen hun en opa. De oudste had echt een onafscheidelijke band met zijn opa. Hoewel mijn vader van al zijn kleinkinderen hield, was de oudste zijn lievelingetje. En was opa voor de oudste soms belangrijker als zijn ouders, kinderfeestjes werden afgezegd door hem om maar bij opa te kunnen logeren. Ja, mijn kinderen hadden een geweldige opa.

Daarnaast waren de logeerpartijtjes bij opa voor mij en Michel een heerlijk moment om even bij te tanken, na een drukke week van school en werk.

Zo ook die zondagavond dus. De jongens gingen naar boven en ik volgde ze al snel om ze 1 voor 1 in bed te leggen. Daarna plofte ik zoals elke week op de bank om even tv te kijken en vervolgens ook lekker vroeg in bed te gaan liggen. Ik zat net op de bank toen de telefoon over ging, het was mijn vader.

“He is de reis goed verlopen?”

“Ja, ze liggen al in bed nu. Wij gaan ook zo.”

“Het is weer stil hier in huis, bahh. Gelukkig komen ze vrijdag weer. Trouwens zaterdag komt Sinterklaas aan hier in Baarn, komen jullie hierheen? Dan lopen jullie vanaf hier naar het dorp en als jullie terug komen dan zit er wat in hun schoen, zoals ik elk jaar doe. Ohh ja, de jongens willen een speaker van Angrybirds, die hebben ze gezien en zijn nu in de aanbieding, zal ik die kopen voor alle 4? Dat vinden ze wel leuk toch? Is niet zo duur en zoveel geld heb ik nu ook niet.”

“Ja is goed pa, dan komen wij zaterdag vroeg, gezellig. Hij komt 14 uur aan toch zoals normaal? En die cadeaus zijn leuk! Zullen ze leuk vinden!! Zie je ons zaterdag.

Oh trouwens pa, met kerst zullen wij gourmet schotels bestellen? Bestel ik er 3, dat is genoeg toch?”

“Ja, dat is zat! Is goed, doe maar. Ok! Tot zaterdag!”

“Hoiiii”

“Ohh Angel!”

“Ja??”

“Morgen is Mies toch jarig?”

“Ja klopt.”

“Mag ik hem bellen om 06.00uur dan? Om hem te feliciteren?”

Ik krijg een glimlach om mijn mond, ik weet dat Michel er een pleuris hekel aan heeft om wakker gemaakt te worden 's morgens vroeg, maar ik weet ook dat hij het van mijn vader kan hebben.

“Ja, is goed hoor! Dan neem ik de telefoon mee naar boven. Spreek je straks dan!”

“Ok, nou weltrusten! Hoi!”

“Truste. Hoi!”

En we hangen op. Nooit wetende dat dit de laatste keer zou zijn geweest dat ik mijn vader zou spreken. Dat ons leven uren later 180 graden zou draaien en de eerst komende weken in een rollercoaster zou veranderen.

Wij hebben de lampen uitgedaan beneden en zijn naar boven gegaan.

Maandag 17 november 2014

De wekker ging, het was half 7 in de morgen. He, das raar, pa zou toch bellen? Mmhh...misschien is hij het vergeten of slaapt hij toch nog.

Ik leg het naast me neer en ga de kinderen klaar maken voor school. Als de jongens later op school zitten, voel ik me echt beroerd en Michel geeft aan dat ik maar even lekker in bed moet gaan liggen en moet uitzieken. Er heerst griep. Dat doe ik dan ook.

Ik ga me bed in en slaap nog wat. 's Middags haal ik de jongens uit school en bestel daarna de gourmetschotels. Nadat ik ze besteld heb, whatsapp ik mijn vader.

Papa

16.28 Heb 2 luxe besteld en 1 vis. Doen we samen toch. Halen we er 1 pak speklappen bij.

Ik zie 1 vinkje verschijnen. Dat houdt in dat zijn mobiel uitstaat. Raar, hij heeft hem altijd aan. Maar misschien is zijn batterij leeg. Ik schenk er ondanks dat ik het raar vind geen aandacht aan. Dat komt wel dacht ik.

Had ik dat achteraf nou maar wel gedaan, maar ja, dat is achteraf.

We hebben verder zoals elke maandag een gewone middag en avond. En ik ga wederom vroeg naar bed omdat ik nog niet lekker ben. De gedachte dat ik mijn vader zou bellen omdat hij nog niet op de whatsapp heeft gereageerd vergeet ik dan ook. Wanneer ik in bed lig bedenk ik me dat en denk dan, ik bel hem morgen wel even.

Ik kijk nog even op mijn whatsapp en zie dan dat hij nog steeds op zondagavond om 20.31 voor het laatst online is geweest op whatsapp. Ik blijf dit vreemd vinden. Maar ga toch slapen.

Dinsdag 18 november 2014

Ik word wakker gemaakt door Michel. De kinderen moeten naar school. Ik voel me nog beroerder als gister, maar sta op. Ik pak me telefoon en zie dat ik nog niets van pa gehoord hebt. Dit is wel heel vreemd en duurt wel heel lang. Hij vergeet nooit een verjaardag en ik besluit hem straks te bellen. Dat straks word even later vanavond want ik ben zo ziek dat ik me bed weer in duik en de rest van de dag slaap. 's Avonds heeft Michel gekookt, een pan verse soep voor mij. De kinderen hebben gegeten en zijn inmiddels naar bed gebracht. Ik heb me zelf uit bed getrokken en besloten om beneden te gaan liggen op de bank. Is ook zo gezellig voor Michel dacht ik.

Vanaf 19.00 uur kijken wij zoals elke avond onze kookprogramma's op tv en om 20.30 uur zappen wij dan over naar Nederland 1 om Opsporing Verzocht te kijken. 20.34 uur, Michel maakt koffie voor ons en heeft een chocolade cake van de AH gekocht met stukjes chocola erin. Lekker voor bij de koffie. Hij heeft de cake net op tafel gezet en is gaan zitten in de loveseat als onze oudste Dani naar beneden komt lopen. Hij heeft zijn telefoon in zijn hand,

“Mam, Roos voor je aan de telefoon”

Verbaast dat Roos mij belt, pak ik de telefoon aan. Meteen krijg ik een onbehaaglijk gevoel. Het kan nooit goed zijn dat zij mij belt.

Roos is al jaren de vriendin van mijn broertje Jan. Zij wonen samen en hoewel ze al zo lang een stel zijn spreken wij Roos